

minalforsorgen, ja, så kan man henvende sig til Folketingets Retsudvalg. Det står også enhver organisation frit for at skrive.

Jeg må så igen sige, at jeg har ikke i mine papirer nogen form for henvendelse, hverken fra kriminalforsorgen eller fra Dansk Fængselsforbund om dette problem. Man er altså gået til Venstre, eller Venstre er gået til Dansk Fængselsforbund, jeg ved ikke, hvordan det er foregået; det står som sagt enhver frit for. Men det er jo ikke helt sikkert, at vi andre skal følge den linje, som Venstre her har lagt i forbindelse med sådanne møder.

(Kort bemærkning).

Karen Rønde (V):

Først til hr. Søren Søndergaard: Mit svar var absolut ikke ment som en joke eller et indslag i en happening.

Til ministeren vil jeg sige: Ministeren nævner, at det er et gammelt forslag. Det er korrekt. Men det er jo ikke ensbetydende med, at det er et dårligt forslag, og det har vist sig bl.a. så sent som i dag, at gamle V- og K-forslag ender med at blive regeringens forslag, måske bare i en lidt anden udformning.

Vi anerkender også i Venstre, som jeg også har sagt tidligere, at dette lovforslag ikke løser alle problemer overhovedet. Vi mener bare, at det er et lille tiltag i den rigtige retning for at få de indsatte til at opføre sig ordentligt, og for at personalet ikke lider overlast, når de ønsker at videregive oplysninger om medindsatte, der tyranniserer eller chikanerer andre indsatte eller personale.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at ministeren for kort tid siden, lige før jeg var på talerstolen, sagde, at ministeren er bekendt med fængselsfunktionærernes forbunds holdning og ønske om at begrænse aktindsigten, og det er jo tilladt, også i Socialdemokratiet, formoder jeg, at tale med partifæller.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er fuldstændig absurd, fuldstændig absurd, fra Folketingets talerstol at forlange af en justitsminister, at han skal garantere, at der ikke noget sted i noget fængsel på noget tidspunkt foregår et eneste overgreb fra en stærk fange på andre i det fængsel.

Jeg synes, det er fuldstændig absurd, det er fuldstændig latterligt, og jeg synes, at fru Karen

Rønde skulle overveje den metode udtrakt til andre områder: En justitsminister, der skal garantere, at der ikke noget sted i landet på noget tidspunkt foregår indbrud, eller at der ikke foregår et mord, eller en trafikminister, der skal garantere, at der ikke på nogen landeveje køres for stærkt. Det er absurd.

Jeg håber, at hr. Helge Adam Møller går op og siger, at det ikke er en del af det borgerlige alternativ at komme med den slags fuldstændig latterlige krav, for det har ingen mening.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Dorte Bennedsen – tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ja, hvis argumentationen er lidt svag, så kan man altid klare sig med en morsom bemærkning, og det gjorde fru Karen Rønde jo her over for mig.

Jeg kender udmærket godt Dansk Fængselsforbunds formands synspunkter, for de har været refereret i pressen. Det ændrer ikke ved, at hvis Dansk Fængselsforbund mener disse ting og ønsker, at der skal gøres noget ved dem, så bør de henvende sig til Kriminalforsorgen, og hvis de ikke er tilfredse med det, ja, så har de muligheden for at skrive til Folketingets Retsudvalg.

Her har man altså selv henvendt sig til – eller taget imod, jeg ved ikke hvad – Venstre. Man har ikke henvendt sig til Folketinget som sådan eller, så vidt jeg er orienteret, til kriminalforsorgen. Den kendsgerning kan fru Karen Rønde altså ikke afvise med en bemærkning om, at justitsministeren og jeg skal tale sammen. Det gør vi faktisk daglig. Det skal vi også nok fortsætte med; det skal jeg love fru Karen Rønde.

(Kort bemærkning).

Karen Rønde (V):

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg blot sige, at mit indlæg var taget ud af min ordførertale som et svar på det, ministeren angreb, så hvis det var sådan, at hr. Søren Søndergaard havde lyttet efter, så ville han have forstået konteksten.

Men jeg kan dog sige, at denne regering lidt populært sagt godt nok tidligere har haft det med at udstede garantier.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, det er jo tilladt for folketingsmedlemmer at lytte og erfare og selv tage initiativ til at blive klogere på den